

Gennemsigtighed og åbenhed er en god ting, særlig når forslaget også indebærer en egentlig administrativ forenkling. Så vi kan støtte det fra radikal side.

Jette Gottlieb (EL):

Vores ordfører, hr. Frank Aaen, kan stadig ikke være her, men på hans vegne vil jeg sige, at Enhedslisten naturligvis støtter ethvert forslag, der medfører større åbenhed om ejerskab i dansk erhvervsliv.

Men helt ærligt: Når der er tale om et forslag, der bliver mødt med sympati fra stort set alle erhvervslivets organisationer, herunder Dansk Reederforening, kan man roligt gå ud fra, at forslaget ikke rykker ret meget, i hvert fald ikke for de store virksomheder. Men vi støtter forslaget, fordi det giver lidt mere åbenhed og giver lidt bedre mulighed for at bekæmpe økonomisk kriminalitet, og det er i orden.

Vi vil i udvalgsarbejdet arbejde for et ønske om, at større åbenhed om ejerforholdene i dansk erhvervsliv også kommer til at omfatte de børsnoterede selskaber, bl.a. ved at oplysningspligten også skal dække indirekte kontrol over aktieposter. Det vil der komme et ændringsforslag om.

Erhvervsministeren (Ole Stavad):

Ja, jeg er vel tæt på at kunne sige tak til alle.

Jeg hørte, der var et lille forbehold hos den konservative ordfører. Det er fair nok. Som vi plejer at sige der, hvor jeg kommer fra: Man vil se manden, inden man tager hatten af. Så de spørgsmål, der kommer, og som der er behov for at få uddybet, vil vi selvfølgelig gøre os umage for at give gode svar på.

Men vi er nu ikke kommet med det her forslag sådan ud fra en nysgerrighedsbetragtning. Der er gode formål med det her: at vi får en større åbenhed, og der ligger en indstilling fra det meget brede udvalg omkring bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, hvor det jo i sagens natur, som vi jo også kan se af de eksempler, vi kender fra det virkelige liv, ofte har været noterede selskaber, der har været tale om.

Det er jo sjældent, vi kan sige, at det foregår i de børsnoterede, hvor vi har haft reglen hidtil, og derfor ligger der selvfølgelig et redskab her, som kan være med. Og jeg har egentlig meget svært ved at se, hvad der er argumentet imod, ikke mindst fordi, som også fru Pia Larsen, synes jeg, på udmærket vis gjorde lidt ud af, at det jo er oplysninger, der allerede i dag eksisterer i

selskaberne, og at vi har fundet en meget, meget enkel måde at aflevere oplysningerne på.

Så hvis man skal se på summen af det her, er det jo spørgsmålet, om ikke der næsten er forenklinger i det i forhold til de muligheder, man har haft hidtil, fordi vi bruger nettet med de muligheder, der ligger der.

Derfor har jeg meget svært ved at se, hvad der egentlig skulle være af argumenter imod. Også i forhold til dem, der så ikke overholder det, har vi jo fundet en meget enkel administrativ regel, der siger, at hvis det er sådan, at man ikke overholder reglen og indberetter, så mister man, indtil man har opfyldt reglerne, sin stemmeret. Det er administrativt meget enkelt, og det er formentlig meget effektivt. Det er noget, man kan værgе sig imod at blive udsat for ved bare at indberette, og det kan ske på alle tider af døgnet.

Så derfor har jeg med de positive bemærkninger, der er kommet her i dag, en forventning om, at vi i enighed kan vedtage det fornuftige forslag, der ligger her. Det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 4:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede regler for udgang fra fængsler.

Af Inge Dahl-Sørensen (V) m.fl.
(Fremsat 4/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter beslutningsforslaget fra Venstre pålægges regeringen at fremsætte de nødvendige lovfor-

slag og foretage de nødvendige ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre administrative forskrifter med det formål at skærpe reglerne for udgang fra fængsler, anstalter, arresthuse m.v.

I bemærkningerne til forslaget anføres det bl.a., og jeg citerer: »Hovedreglen bør efter forslagsstillernes mening være, at groft kriminelle skal afsone fængselsstraffen inden for fængslets mure uden mulighed for udgang.«

Forslaget er en gammel travet, som vi har behandlet her i Tinget flere gange i de seneste år, uden at der har været flertal for de stramninger, der har været lagt op til. Senest har vi i sidste samling drøftet et helt identisk forslag fra partiet Venstres side.

Siden dengang er straffuldbyrdsloven trådt i kraft den 1. juli i år. Straffuldbyrdsloven fastsætter bl.a., at den indsatte kan få tilladelse til udgang, når udgangsformålet er rimeligt begrundet i uddannelsesmæssige, arbejdsmæssige, behandlingsmæssige, familiemæssige eller andre personlige hensyn.

Loven fastsætter endvidere, at en indsat kan få udgang, når der ikke er bestemt grund til at antage, at den pågældende vil misbruge udgangstilladelsen, og hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udgangen.

I beslutningsforslaget foreslås der nogle meget voldsomme stramninger af reglerne for udgang, stramninger, der efter min mening bærer præg af manglende forståelse for baggrunden for udgangsinstituttet, og som for mig at se vil føre til, at en række indsatte vil være farligere, når de løslades fra fængsel, end da de blev indsat.

Kriminalforsorgens hovedopgave er dels at fuldbyrde straffe under den fornødne sikkerhed og med den fornødne kontrol, og dels så vidt muligt at resocialisere de dømte. Heri ligger, at det altså er en hovedopgave at gøre de indsatte i stand til at leve en kriminalitetsfri tilværelse efter en afsoning. De to hovedhensyn er begge vigtige, og derfor må der altid ske en afvejning af disse hensyn over for hinanden.

Som jeg nævnte, da vi drøftede spørgsmålet sidst, er udgangen et vigtigt redskab i bestræbelserne på at udsluse indsatte til en tilværelse uden kriminalitet. Ved at tillade udgang skabes der mulighed for, at indsatte kan opretholde kontakten til den nærmeste familie.

Man ved, at det er af meget, meget stor betydning, at den indsatte ikke under afsoningen mister sit nære netværk, hvis risikoen for tilbage-

fald til ny kriminalitet skal begrænses. I den forbindelse vil jeg dog understrege, at der i hver enkelt sag foretages en meget nøje vurdering af formålet med udgangen, misbrugsrisikoen, kriminalitetens art, hensynet til retsfølelsen og offeret for kriminaliteten, og kun i de tilfælde, hvor formålet med udgangen vurderes at opveje disse betænkeligheder, får den indsatte tilladelse til udgang.

Disse hensyn gør sig også gældende med hensyn til muligheden for udgang til uddannelse. Den type udgang gives til nogle indsatte sidst i afsoningsforløbet for at skabe bedre mulighed for, at de på lovlig vis efter løsladelsen kan forsørge sig selv og familien.

Det er rigtigt, at der er sket nogle justeringer for indsatte med børn. Lad mig én gang for alle slå fast, at der ikke er tale om væsentlige ændringer i forhold til den tidligere praksis. Forskellen fra tidligere er primært, at der er sket en lempelse i kravet for dokumentationen for børnenes mistrivsel.

I de tilfælde, hvor de indsatte i forvejen har weekendudgang, betyder den nye praksis med udgangen til barnets første skoledag og barnets egen fødselsdag til og med 15 år, at sådanne indsatte får mulighed for at flytte deres udgang dertil, hvor barnet enten har sin fødselsdag eller første skoledag, og ikke at de får flere udgange. Det er altså alene et spørgsmål om at flytte den tildelte udgang.

Der kan altså nu tages hensyn til meget hårdt belastede børn, men kun hvis det hensyn ikke strider mod de hensyn, der kan tale imod at give tilladelse til udgang, f.eks. hensynet til ofrene for kriminaliteten.

Jeg må i øvrigt forstå forslagsstillerne således, at de mener, at der er sket en stigning i antallet af udgangsmisbrug med ny kriminalitet. Som jeg tidligere har tilkendegivet, viser statistikken på området, at andelen af udgange, der misbruges, fordi den indsatte sigtes for ny kriminalitet, igennem en årrække har ligget på 2-3 promille. Den seneste opgørelse, der er fra sidste år, er helt på linje hermed.

I bemærkningerne til forslaget er det anført, at den nuværende regel om, at institutionslederen kan give tilladelse til udgang til indsatte ved fængselsstraffe under 8 år, bør sænkes til 3 år. Jeg kan oplyse, at fængslet, hvor den indsatte er dømt for grov kriminalitet, forhører sig hos politiet, inden der gives tilladelse til udgang. Hvis politiet udtaler sig imod udgang, er der et krav

om, at sagen skal forelægges for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Når fængslet forelægger disse sager for direktoratet, skal fængslerne konkret angive de særlige grunde, som de mener trods politiets indvending taler for at give tilladelse til udgang. Denne forelæggelsesregel er med til at sikre, at eventuelle tvivlsomme sager afgøres i direktoratet. Bl.a. af den grund er det min opfattelse, at der ikke er behov for at nedsætte grænsen for, hvornår afgørelsen træffes lokalt, til de 3 år, som forslagsstillerne har foreslået.

Som det fremgår, er jeg heller ikke i denne folketingsssamling enig i det foreliggende forslag til skærpelser af udgangsreglerne, og som det er Folketinget bekendt, har den nuværende regering alene ændret udgangsreglerne fra de regler, der altså også var gældende under den tidligere borgerlige regering i den retning, så der har været tale om skærpelser. Derfor kan regeringen heller ikke denne gang støtte forslaget og vil stemme imod forslaget ved den endelige behandling.

Henrik Sass Larsen (S):

For Socialdemokratiet er sagen klar: Begår man kriminalitet, skal man straffes. Vores udgangspunkt er, at vi skal være hårde og retfærdige. En hård og konsekvent straf er vigtig af præventive årsager og i forhold til befolkningens retsfølelse, og som sådan bliver den også eksekveret i den nuværende straffelov.

Men retfærdighed er også, at vi har som mål, at vi for de mennesker, som er indsat, arbejder for, at det bliver sidste gang for alles vedkommende. Med alle tilgængelige redskaber såsom resocialisering, uddannelse osv. skal vi skabe det bedst mulige udgangspunkt for den enkelte indsatte, for at vedkommende ikke ender i kriminalitet igen.

Vi skal opstille en retfærdig vej, og en af måderne er at give den enkelte begrænset frihed til udgang fra fængslerne som led i en sådan aftale. Noget for noget. Opfører den enkelte indsatte sig ordentligt, belønnes vedkommende med udgang, sker det ikke, inddrages udgangen – et meget simpelt studie og en øvelse i retfærdighed, som ydermere har den effekt, at for hver gang, en tidligere straffet vender tilbage til en straffri tilværelse, bliver der færre ofre, færre, der får indbrud i deres hjem, færre, der oplever vold osv.

For forslagsstillerne, Venstre, er det åbenbart ikke nok. Der skal mere hævn og mindre retfærdighed til.

Venstre taler om, at indsatte er på »hyggeophold« med bl.a. mulighed for uddannelse, og at flere og flere begår kriminalitet på udgang, selv om tallene siger det modsatte, og selv om vi har haft denne her debat i Folketinget år efter år, vil jeg sige, også i forlængelse af justitsministerens tale: Der er tale om 2-3 promille, der begår fornyet kriminalitet på udgang. Det fik Venstre oplyst ved sidste års folketingsdebat, men helt bevidstløst fremsætter man så påstanden igen.

Og så med hensyn til hyggeophold: At påstå, at det at sidde i et fængsel er et hyggeophold, er simpelt hen så plat, at vi i direkte forlængelse af det argumentationsniveau i Socialdemokratiet gerne vil hjælpe dem i Venstres folketingsgruppe, som har den holdning, med at arrangere et hyggeophold i et dansk fængsel. Bare sig til, hvor længe, og hvor mange MF'er fra Venstre der kunne tænke sig sådan et ophold – et par dage, et par uger, et par måneder! Det er jeg helt sikker på at vi godt kan få arrangeret med lidt god vilje fra justitsministerens side, så det er bare med at melde sig til, så skal jeg nok indsamle lister til det. Men det tør medlemmerne af Venstres folketingsgruppe nok ikke. Og meningen fra Venstre er jo nok heller ikke at diskutere argumenter eller forholde sig sagligt til denne her sag.

Venstre er i denne her sag ude i et ærinde, som er helt uden for argumentmæssig rækkevidde. Det går ud på designerpolitik, hvor Venstres fokusgrupper har vist, at hvis man bare kører derudad med fordommene på rette sted og hovedet under armen, ja, i bedste westernstil, uden hensyntagen til substans eller fakta, så skal det nok gå rent ind hos befolkningen.

Men jeg vil godt advare Venstre, for der er formentlig noget, Venstre har glemt at spørge fokusgrupperne om. For konsekvensen af Venstres forslag er også følgende: De børn, som må undvære en far, fordi han har dummet sig og er blevet straffet, det er de børn, der nu ikke skal have deres far hjem til fødselsdagen, fordi Venstre mener, at det er for slapt. Det er jo de børn, der i forvejen straffes ved hans fravær økonomisk og socialt. Og det er her, Venstre har taget fejl. Venstre har ikke spurgt godt nok ind til sagen i fokusgrupperne, for så kolde hjerter findes der kun i Venstres folketingsgruppe, så afstumpet er befolkningen ikke.

Socialdemokratiet kan helt og aldeles ikke tilslutte sig dette forslag, og jeg skal også på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, som ikke kan være her i dag, sige, at Det Radikale Venstre heller ikke kan tilslutte sig forslaget.

Tom Behnke (KF):

Det var jo absolut ren tale fra Socialdemokratiets ordfører, og det er altid rart, når man får de rene ord. Så ved man, hvor man har hinanden.

I Det Konservative Folkeparti vil vi ikke holde den tale. I Det Konservative Folkeparti vil vi holde en tale, der handler om afsoning og udgang med konsekvens.

Det er vores opfattelse i Det Konservative Folkeparti, at når man vælger at begå en kriminel handling, en kriminel handling, som er så grov, at man ender med at få en frihedsberøvendende straf og skal afsone den, så må man også tage den straf, det giver. Hvis ikke man kan tåle at komme i fængsel, hvis ikke man kan lide at komme i fængsel, hvis man synes, det er ubehageligt at komme i fængsel, så skal man lade være med at kvalificere sig til at komme der. Så skal man afholde sig fra at begå så grov kriminalitet, at man havner i et fængsel.

Men når man har begået så grov kriminalitet, må vi fra samfundets side også klart og entydigt fortælle den pågældende: Vi vil ikke finde os i det. Sanktionen er frihedsberøvelse, sanktionen er, at man skal ind og afsone sin straf. Og skal man afsone sin straf, så er meningen, at man skal sidde i et fængsel bag lås og slå. Og der skal man sidde, til man har udstået sin straf.

Så kan der være nogle helt enkeltstående tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt, at man giver udgang. Vi har i Det Konservative Folkeparti ikke den opfattelse, at vi helt skal afskaffe muligheden. Det går vi ikke ind for. Men vi har den holdning, at muligheden for udgang til forskellige formål er skredet over år. Det er noget, der har taget flere år, men det er skredet stille og roligt, og i dag er det mere reglen, end det er undtagelsen, at der gives udgang under afsoning.

Vi har den opfattelse i Det Konservative Folkeparti, at det ikke er nogen god ting. Hvis der skal gives udgang, er det vores opfattelse, at det skal gives til dem, der fortjener det, dem, der gør sig fortjent til at få en udgang. De, der opfører sig eksemplarisk under afsoningen, kan som belønning få udgang. Det ville være hensigtsmæssigt. Det ville også være hensigtsmæssigt i nogle

ganske specielle tilfælde – det kan være et dødsfald i nærmeste familie og lignende – at man naturligt dér giver en udgang, medmindre nogle af de forbehold, som ministeren omtalte, taler imod det. Men det ville være hensigtsmæssigt.

Men hvad angår det at give udgang til både det ene og det andet, når man skal til forskellige ting i familien, der har vi den opfattelse, at det skal man lade være med. Der skal være konsekvens i retspolitikken, hvis den skal have nogen mening. Og skal der være konsekvens i vores retspolitik, skal der også være konsekvens i vores afsoningspolitik.

Hvis ikke konsekvensen er til stede, sender vi det desværre uheldige signal til de kriminelle: Det betyder ikke noget. Det kan godt være, dommeren sagde, at du skal afsone i 3 år. Det er ikke rigtigt. Der er udgang, og der er orlov, og der er prøveløsladelse, længe før tiden er udstået. Så alt det, dommeren sagde, er vi lige glade med i kriminalforsorgen; vi gør det bare, som vi synes det skal være.

Det er et forkert og uheldigt signal at sende til de kriminelle. Når man sender et entydigt signal om, at det, vedkommende lavede, var så groft, at det vil vi ikke finde os i, og man idømmer vedkommende en sanktion, så skal det også være sådan, at der er konsekvens i det.

Vi har også den opfattelse, at det alt for ofte sker, at når vilkår overtrædes i forbindelse med udgang eller orlov, er sanktionen for ringe. Vi kan ikke forstå, at man, hvis man har haft udgang og har overtrådt de vilkår, der fulgte med udgangen, så igen senere under afsoningen kan få bevilget udgang. Så burde man have afskåret sig selv fra nogen sinde igen at få udgang. Det er vores udgangspunkt i den her diskussion.

Så det, det handler om, er, at i kriminalforsorgen, i fængslerne er der tre ord, der skal ind; det ene er disciplin, det andet er konsekvens, og det tredje er ansvar, ikke mindst ansvar over for sit eget liv.

Vi mener, som jeg sagde før, at man skal gøre sig fortjent til at få udgang. På samme måde mener vi – det er så ikke omfattet af forslaget – at man også skal gøre sig fortjent til at blive prøveløsladt, og at det ikke bare er noget, der som i dag nærmest sker pr. automatik.

Så vil jeg gerne appellere til justitsministeren om, at når nu disse kriminelle alligevel sidder i fængslerne og afsoner, at man så bruger tiden til noget fornuftigt. Giv dog de indsatte en reel mulighed for at få en reel beskæftigelse. Giv de indsatte en mulighed for at få en reel kompetence-

givende uddannelse, således at de, når de er færdige med deres afsoning, kan vende tilbage til et liv uden kriminalitet, så de kan komme ud af fængslerne og leve en kriminalitetsfri tilværelse. Det skylder vi dem trods alt.

Så med dette vil jeg konkludere og sige, at Det Konservative Folkeparti er positivt over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det kan jeg nu ikke forstå at De Konservative er på baggrund af de sidste bemærkninger her. Der hører vi hr. Behnke sige: Giv dem dog en uddannelse, giv dem dog noget kompetencegivende uddannelse.

I forslaget fra Venstre står der, at det at sidde i fængslet nu er blevet sådan en slags hyggeophold med muligheder for ekstern uddannelse. Det er jo noget, man vender sig imod. Så jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor Det Konservative Folkeparti kan gå ind for forslaget i sin helhed.

Men kan man ikke godt få at vide fra den konservative ordfører: De regler, der findes på det her område, er vedtaget af daværende justitsminister Hans Engell. Siden da er der alene – alene – sket stramninger. Hvor er skredet hene helt konkret? Det vil vi gerne have at vide.

Og så generelt også: Deler Det Konservative Folkeparti opfattelsen, at det at sidde i et dansk fængsel er et hyggeophold, sådan som forslaget beskriver det?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det er lidt i forlængelse af hr. Henrik Sass Larsens spørgsmål: Hvilken statistik er hr. Tom Behnke i besiddelse af, der viser, at der er sket et skred i praksis, siden man havde en konservativ justitsminister?

Nu ved jeg godt, at hr. Tom Behnke ikke har været konservativ så længe, men når man melder sig ind i den konservative folketingsgruppe, er man også ansvarlig for, hvad det er, De Konservatives justitsminister har stået for i den periode, hvor praksis blev fastlagt.

Så jeg vil spørge hr. Tom Behnke: Præcis hvilken statistik har hr. Tom Behnke at hænge det op på, at der er slækket på mulighederne for udgang?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke gav udtryk for, at Det Konservative Folkeparti mente, at prøveløsladelse er noget, man skal gøre sig fortjent til. Så bliver jeg nødt til at spørge hr. Tom Behnke, om Det Konservative Folkeparti har tænkt sig om.

Hvis man ikke tillader prøveløsladelse, sidder folk tiden ud, og så løslader man dem. Ideen med prøveløsladelse er jo netop, at man giver folk en chance, og samtidig har man en snor i dem, for man bliver jo prøveløsladt på betingelser.

Jeg vil gerne have hr. Tom Behnke til at fortælle mig, hvorfor det er bedre, at folk får lov at sidde tiden ud, bliver løsladt uden videre, hvorfor det er bedre end at blive prøveløsladt, hvor man kan sætte nogle kriterier op og sige: Jamen hov, hov, hov, du skal overholde det og det og det, og hvis du ikke gør det, så ryger du ind igen.

Hvis man vil noget, der er præventivt, hvis man vil noget, der er resocialisering, så er det jo måske nok prøveløsladelse mere end noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Næ, hvis man vil noget, der er styrkende i forhold til at forhindre forbrydelser, hvis man vil noget, som virkelig er præventivt, så griber man fat i de unge, første gang de laver en kriminel handling, og giver en sanktion, der bevirker, at de aldrig nogen sinde igen begår kriminalitet. Det er det, der skal til.

Vi ved jo godt, at de hærdede forbrydere, der sidder i de lukkede fængsler med de lange fængselsstraffe, for flertallets vedkommende er nogle, der ikke ville have siddet der, hvis vi havde grebet ind i tide. Det har man ikke gjort.

I forhold til, om det er gennemtænkt, det med, at man skal gøre sig fortjent til prøveløsladelse: Ja, det er det. Det er velovervejet. Det er ikke bare noget, der bliver slynget ud i denne her debat. Det var en sidebemærkning, for det er ikke omfattet af forslaget, men hvis jeg skulle følge fru Dorte Bennedsens tanke til ende, ville det jo betyde, at vi kun skulle give betingede domme og slet ikke nogen ubetingede, for så har vi jo hånd i hanke med dem, der har lavet kriminalitet. Men den tanke følger vi ikke i Det Konservative Folkeparti.

Så vil jeg sige: I forhold til at være positiv over for forslaget ligger der jo netop i den tilken-

degivelse, i det lille ord positiv, at vi er positive over for forslaget, men at vi ikke nødvendigvis tilslutter os hvert eneste komma, der står i forslaget, for ellers ville jeg have sagt, at vi tilslutter os forslaget hundrede procent. Vi er positive over for forslaget; det er en formulering, som vi plejer at bruge, og den troede jeg ordføreren var bekendt med.

Og så med hensyn til, om det er et hyggeophold at sidde i de danske fængsler, er svaret, hvis man spørger de indsatte: Ja. Jeg lytter gerne til dem, der sidder i de danske fængsler. Jeg lytter gerne til dem, som er ansat i de danske fængsler. Jeg lytter i det hele taget gerne til folk, der har erfaring med de her ting. Og spørger man dem, er det eneste, der gives udtryk for: Ja, det er egentlig slet ikke så slemt at sidde der.

Og det er beklageligt, for samtidig med at vi skal give dem mulighed for at leve en kriminalitetsfri tilværelse efter afsoningen, skal opholdet sandelig også have en karakter, så man ikke ønsker sig tilbage dertil igen.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Vi må jo have at vide: Er det nogle indtryk, som den konservative ordfører har fået på første hånd, det her med, at det er et hyggeophold, eller er det sådan en generel opfattelse? Altså er det sådan et eller andet, vi kan få bekræftet og sige: Jamen undersøgelser viser, at når vi er ude at spørge folk anonymt i de danske fængsler, svarer de entydigt eller overvejende: Ja, det er et rent hyggeophold at sidde i et dansk fængsel?

Så er den jo helt gal med den konservative politik. Hvad skal vi så gøre? Så er det ikke engang nok at forlænge straffene, som man plejer at foreslå, så skal der nogle andre sanktioner til, for hygge skal det vel ikke være.

Jeg mener: Har Det Konservative Folkeparti vitterlig som grundholdning, at det, at vi frihedsberøver folk og sætter dem i fængsel, bare forstås som et hyggeophold? Kunne den konservative ordfører ikke svare på det?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Så blev der lidt taletid igen, og jeg skal også svare SF's ordfører, hvilket jeg ikke nåede, inden den røde lampe lyste.

Hvad angår statistik, har jeg ikke en konkret statistik liggende på mit bord på nuværende tidspunkt. Det har jeg ikke. Men som jeg forklarede før, har jeg jævnlig omgang med indsatte

og ansatte i de danske fængsler og arresthuse, ganske jævnlig qua mit civile job. Jeg lytter til, hvad der bliver sagt. Jeg lytter, når vi holder møder med de forskellige. Jeg lytter, når vi er rundt med Retsudvalget og besøge forskellige institutioner i Danmark. Så har jeg ørerne ude og lytter til, hvad det er, der foregår.

Og med hensyn til, om det skulle være en konservativ grundholdning, at det er hyggeophold, når man sætter folk i fængsel: Når nu vi taler om grundholdninger, er det vel noget mere bredt end så specifik en ting som at afsone. Så grundholdning tror jeg ikke man kan tale om. Næh, her er der en holdning til en konkret ting, en konkret ting, der gør, at det naturligvis er en frihedsberøvelse, når man sidder inde, men omgivelserne, afsoningsforholdene, afsoningsmulighederne og de tilbud, der i øvrigt er, bevirker, at selv indsatte i de danske fængsler siger, at det er et rent hyggeophold.

Anne Bastrup (SF):

Jeg må så konstatere, at den konservative ordfører rent faktisk ikke har holdt sig helt til sandheden, da han måtte indrømme, at der ikke var nogen statistik, der dokumenterede, at der var sket et skred i forhold til den afsoningsform, man havde, da man havde en konservativ justitsminister. Men nok om det.

Jeg vil starte med et hjertesuk: Jeg er efterhånden træt af, at Venstre har sådan en stor kasse med beslutningsforslag, som man hiver frem, og så smider man dem på bordet uden overhovedet at læse dem igennem. Det er anden gang, vi nu står her og skal behandle et lovforslag, som under ingen omstændigheder er blevet læst igennem, og hvor man end ikke har gidet forholde sig til den lovgivningsændring, der er sket, siden vi sidst behandlede det.

Jeg har også et andet hjertesuk, og det er: Hvorfor har Venstre det menneskesyn, at man kun har ét mål, når det drejer sig om kriminelle, nemlig at ødelægge de mennesker.

Endnu et hjertesuk: Hvorfor ønsker Venstre ud over at ødelægge de mennesker, der har begået en kriminalitet, også at tage børnene med? Og der er det så, at jeg synes, at det her beslutningsforslag er relativt ubehageligt. Da Venstre besluttede sig for at komme med det her forslag, var det på baggrund af en undersøgelse foretaget af Socialforskningsinstituttet, hvor man fik påvist, at børn tog meget alvorlig skade på forskellig vis, når deres forældre var indsat og barnet ikke kunne få kontakt med sin far eller sin

mor på et tidspunkt, hvor det havde brug for det.

Man ændrede på reglerne, som justitsministeren beskrev, man gav dem ikke mere fri, men man gav dem bare mulighed for bedre at vælge. Hvad er Venstres reaktion? Det er, at forældrene er selv ude om det, de skal ikke have lov til at deltage i fødselsdage, de skal ikke have lov til at få udgang på et tidspunkt, hvor det er første skoledag. Det er Venstres menneskesyn.

Jeg synes efterhånden, at Venstre burde begynde at overveje, hvad det var for et menneskesyn, der lå, da Venstre oprindeligt blev dannet tilbage i slutningen af 1800-tallet. Det, jeg har læst her i efterårsferien, var i hvert fald nogle andre synspunkter end dem, Venstre står for i dag.

SF ønsker, at afsoningen skal bruges til at undgå fremtidig kriminalitet og fremtidige ofre. Det er for os at se vigtigt i den forbindelse, at de indsatte visiteres mere præcist, så man kan tilbyde individuel behandling: behandling for stofmisbrug, behandling for alkoholmisbrug, behandling, der sikrer, at de indsatte kan fastholde deres netværk.

Det er ikke SF's opfattelse, at folk af genetiske grundplaceres i en kriminel situation. Det er andre ting, der er medvirkende. Hvis man mister sit sociale netværk, hvis man mister sin familie, så mister man også chancen for at komme ud af kriminalitet, og vi risikerer nye ofre for kriminalitet.

Jeg er opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti nu er begyndt at komme med nyt, og det er ikke det indlæg, som Det Konservative Folkepartis ordfører kom med nu, men på Det Konservative Folkepartis sommergruppemøde hørte jeg, at man ønskede mere behandling til narkomaner i fængslerne.

Jeg så meget gerne, at man udvidede ønsket om at komme med konkret individuel behandling af folk, der begår kriminalitet, til at rette sig også mod dem, der ikke har noget misbrug, men simpelt hen bare har behov for at passe på det meget spinkle sociale familiemæssige netværk, der måtte være der. Her synes vi, at den kammer over for Det Konservative Folkeparti. Jeg er fuldstændig klar over, at De Konservative ikke stemmer for det her forslag, men en lidt mere nuanceret sammenhængende kriminalforsorgspolitik kunne være ønskelig.

Der skal ikke herske tvivl om, at SF afviser det her forslag, men vi vil meget gerne have en grundlæggende diskussion, også med Venstre,

om, hvad det egentlig er, Venstre ønsker omkring kriminalforsorgens arbejde. Venstre deltager i kriminalforsorgsforliget, men jeg har aldrig nogen sinde hørt, at Venstre er kommet med nogen bud, som bare er rimelig gennemtænkte, eller som bare inddrager den nye ændring, der er sket inden for kriminalforsorgen. Intet! Det synes jeg havde været passende. Vi vil meget gerne diskutere en fremadrettet kriminalforsorg, der sikrer, at vi ikke får fremtidige ofre.

Spærrer man folk inde i mange år uden udgang, så bliver de – undskyld mig udtrykket – splittertossede og laver ny kriminalitet. Derom er der ingen tvivl. At Venstre har den holdning, det skuffer mig. At De Konservative har droppet deres sommergruppebeslutning, det skuffer mig. Vi stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Der er to ting, som fru Anne Baastrup ikke skal slippe af sted med her i dag.

Fru Anne Baastrup skal ikke slippe af sted med at sige, at jeg har ændret på noget som helst, som Det Konservative Folkeparti har vedtaget på sit sommergruppemøde. Det var et oplæg, jeg selv var med til at lave, og jeg var den, der personlig i Folketinget fremførte synspunkter om, at narkomaner skal behandles og ikke straffes.

Når narkomaner bliver sat i fængsel, skal de behandles for at undgå fremtidig kriminalitet. Så fru Anne Baastrup skal ikke stå og påstå, at jeg med det, jeg har sagt i dag, har ændret på Det Konservative Folkepartis politik. Det er simpelt hen forkert. Så fru Anne Baastrup skal ikke skyde mig sådan noget i skoene. Det er ikke rimeligt, og det er ikke fair.

Så startede fru Anne Baastrup sit indlæg med at sige, at nu fik vi så konstateret, at jeg ikke havde holdt mig helt til sandheden. Det var vedrørende statistikken. Det vil sige, fru Anne Baastrup påstår, at jeg har stået på Folketingets tallerstol og løjet. Jeg vil gerne have dokumentation for, at jeg har stået heroppe og løjet. Det er simpelt hen forkert, og det er simpelt hen for lavt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har vi jo ikke fået udskriften endnu, men efter min hukommelse sagde hr. Tom Behnke, at der er sket et skred, at den der slappe socialde-

mokratiske justitsminister gennem tiden har accepteret et skred i udgangene.

Så spørger jeg hr. Tom Behnke: Hvordan kan hr. Tom Behnke statistisk påvise det? Hr. Tom Behnke siger, at det kan han ikke. Så siger jeg, at så forstår jeg ikke, hvorfor hr. Tom Behnke siger det her fra talerstolen. Det var svaret på det sidste spørgsmål.

Det første spørgsmål skal besvares på denne måde: Når Det Konservative Folkeparti går ud med en overskrift, der siger individuel behandling af mennesker, der er indsatte, så er det for mig at se nærliggende at sige, at individuel behandling ikke bare er behandling for stofmisbrug, det er da også behandling for at sikre, at der er et socialt netværk, det er da også behandling for at sikre, at der er et familiemæssigt netværk.

Den vinkel har hr. Tom Behnke overhovedet ikke haft med i sit ordførerindlæg i dag. Det skuffer mig, og der mener jeg så bare, at den der såkaldte humanistiske overskrift på Det Konservative Folkepartis beslutning på sommergruppemødet var såkaldt. Den dækker ikke over andet, end at man vil have en overskrift, nemlig at de behandlingspladser, man måtte have, skal fyldes ud.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er jo håbløst. Fejl citeringerne florerer som aldrig før, men i forhold til det andet punkt så accepterer jeg den tilbagetrækning, som fru Anne Baastrup her har givet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er bare til referatet. Jeg mener ikke, jeg har fejlciteret, men vi kan snakke om det i morgen sådan hen ad eftermiddagen, når vi ser det endelige referat. Så kan vi se, hvem af os der fik ret.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så går jeg ud fra, at det er hr. Egil Møller i stedet for hr. Peter Skaarup. Jeg gør opmærksom på, at vi ikke har fået at vide heroppe, at det er hr. Egil Møller, der er ordfører.

Egil Møller (DF):

Til orientering af formanden og øvrige skal jeg gøre opmærksom på, at da Dansk Folkepartis retsordfører, hr. Peter Skaarup, ikke har mulig-

hed for at være til stede, skal jeg fremføre partiets synspunkter.

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti kan støtte dette beslutningsforslag på samme måde, som vi gjorde det for 3 år siden og sidste år, da præcis det samme forslag var til behandling her i Tinget.

Skærpede regler for udgang fra fængslerne er beslutningsforslagets hovedindhold, og heri er vi ganske enige. En straf er efter vores opfattelse en straf, og den skal som hovedregel – der kan selvfølgelig være nogle undtagelser – afsones uden en hel masse udgange.

Men der er én ting, man skal være opmærksom på, nemlig de mange fanger, der udebliver, efter at de har haft en orlov. Det gør de uden videre. Hvad siger man til det? En anden kategori af fanger er dem, som flygter fra fængslerne. Dem kunne vi måske godt ofre nogle ord på i dag.

Så er det i øvrigt Dansk Folkepartis opfattelse, at de stærke fanger mere eller mindre har taget magten i vores fængsler. Det er jo ikke ualmindeligt, at fængselspersonalet udsættes for meget, meget grove ting i fængslerne, og det kommer altså fra mange af de fanger, som et flertal her i Folketinget utrolig gerne vil sende ud på forskellige former for orlov.

Men hvem siger, at fanger på orlov så også overholder de regler, der er for udgang? Der er jo mange af dem, der ikke gør det. Det ved vi, og vi ved også, at der er mange, der, som jeg før nævnte, ikke vender tilbage efter at have fået en orlov.

Når man nu giver folk, der afsoner en længere fængselsstraf, orlov, er det så sådan, at de berørte familier orienteres? Justitsministeren har tidligere sagt, at den, som får udgang, selvfølgelig får besked på, at vedkommende ikke må være i nærheden af de mennesker, der er berørt, men hvem siger, at vedkommende overholder dette? Det kunne være rart, hvis de familier, der er berørt af de ulykkelige hændelser, som en straf har afstedkommet, også er vidende om, at den, der har påført dem så megen ulykke, i en periode er på fri fod.

Afslutningsvis vil jeg sige, at med en ny borgerlig regering bliver dette her en af de ting, som skal gennemføres, og Dansk Folkeparti vil holde Venstre og De Konservative fast på dette.

Jann Sjursen (KRF):

Da dette forslag er en genfremsættelse af B 16, som vi behandlede i sidste folketingsamling, vil

jeg indledningsvis henvise til den ordførertale, jeg holdt i den anledning. Den dækker fortsat Kristeligt Folkepartis synspunkter på området.

Derfor vil jeg i dag koncentrere mig om at sige, at udgangstilladelser bliver misbrugt, selv om det er i forholdsvis få tilfælde. Som også justitsministeren har været inde på, så bliver de misbrugt. Det er et misbrug, som vi selvfølgelig også gerne vil til livs. Vi deltager gerne i en diskussion om, hvordan det så rent faktisk kan ske, men udgangsinstituttet skal under ingen omstændigheder afskaffes.

Vi føler, at Venstre med det fremsatte beslutningsforslag betræder en vej, som vil føre til, at man stort set afskaffer udgangsinstituttet, og det er forkert.

Udgangsinstituttet har et vigtigt resocialiserende sigte, og det ønsker vi at holde fast i, som vi også redegjorde for det sidste år, da vi havde forslaget til behandling, og derfor må vi afvise forslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Inge Dahl-Sørensen.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Allerførst tak for debatten om dette forslag og tak til justitsministeren for besvarelsen. En særlig tak til de partier, som støtter forslaget.

Det blev så heller ikke denne gang, der blev et flertal; det havde jeg nu heller ikke ventet, men det bør afprøves med jævne mellemrum. Vi har jo tidligere set, at regeringen har sagt ét for senere at mene noget andet, og her tænker jeg på straffniveauet for voldtægt. Vi må konstatere, at der skal en helt anden regering og et helt andet flertal til for at ændre på vores retspolitik.

Grove forbrydere med lange straffe bør tidligst kunne få udgang fra fængslet, når de mangler at udstå 1-2 år af dommen. I dag skal de kun have udstået en fjerdedel af straffen.

Det kan ikke være meningen, at hensynet til forbryderen skal stå over hensynet til ofrene. Jeg kender godt argumenterne om, at straf ikke hjælper. Det er muligt, men indtil videre er det altså det, vi gør ved folk, der overtræder landets love. Og som sådan må vi andre, der forsøger at overholde de spilleregler, der gælder, kunne tillade os at kræve, at når samfundet sætter en person i fængsel, så skal han blive dér, indtil straffen er udstået, og først i den allersidste fase langsomt udsledes. Al andet er dybt krænkende for retsbevidstheden.

Til trods for at fanger under udgang fra fængsler begår et stigende antal forbrydelser, har justitsministeren og de øvrige forvaltningsmyndigheder fortsat bestræbelserne på at øge antallet af udgange for selv de værste forbrydere.

Senest har man givet ret til udgang for fanger med mindreårige børn, f.eks. weekendudgang hver 14. dag, udgang til barnets første skoledag og barnets fødselsdag osv. Det lyder jo vældig human, at den indsatte skal bevare mulighederne for kontakt med kæreste, kone, børn, venner osv. eller skal kunne gennemgå en uddannelse uden for fængslet med henblik på livet efter fængselsopholdet. Ofrene for de nye forbrydelser tænker man åbenbart ikke på. Afsoning af frihedsstraf skal ikke være et hyggeophold med muligheder for ekstern uddannelse, hyppige udgange, ferierejser m.m.

Udenlandske kriminelle, der endnu ikke har vænnet sig til systemet, betragter simpelt hen det danske straffesystem som en parodi, mens danskerne misbruger det for fuld kraft.

En længere fængselsstraf for grov, gentagen kriminalitet skal være effektiv og mærkbar og ikke udhules administrativt gennem hyppige udgange. Dertil kommer, at straffenes præventive virkning mindskes, ja, risikerer helt at forsvinde.

Jeg vil lige til slut minde om, at udgangsmisbruget i Københavns fængsler i år 2000 var oppe på 17,9 pct. Dette blot til eftertanke.

Som sagt er det givtigt, at vi endnu en gang har drøftet reglerne for udgang fra fængslerne, selv om det ikke har rykket noget som helst. Kun et valg kan ændre dette.

Jeg vil godt lige til slut henvise til et mindre indlæg, der var i Jyllands-Posten, og der står:

»En kriminel, der får en straf på ni måneder, skal ikke sættes på fri fod efter seks. Det signalerer uigennemsigthed og blødsødenhed i det danske straffesystem, og man bør helt afskaffe prøveløsladelse.«

Dette er sagt af vicekriminalkommissær Peer Withagen fra Politiforbundet, efter at Jyllands-Posten fortalte, at domstole skærper straffene, fordi de regner med, at den dømte prøveløslades efter to tredjedele af straffen.

Peer Withagen bryder sig ikke om, at dommere og domsmænd på den måde indregner prøveløsladelse i strafudmålingen, fordi der er et retssikkerhedsmæssigt problem i, at kriminelle risikerer at få en alt for hård straf, hvis de får afslag på prøveløsladelse. På den anden side for-

står han godt tankegangen, og netop derfor mener han, at det vil være mere reelt helt at afskaffe strafbatterne. Det vil desuden skabe større forståelse og respekt i den danske befolkning, hvis man skal afsone hele den straf, som domstolene har udmålt, siger han.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu kunne jeg se – og jeg kunne også høre – på Venstres ordfører, at formålet med denne her debat ikke var at få flertal, det var åbenbart heller ikke at lytte, for talen var skrevet, og den blev så holdt. Nu har vi så haft en debat her, og jeg må konstatere, at Venstres ordfører angiveligt er fuldstændig argumenteresistent.

Men lad mig alligevel prøve at spørge til nogle af tingene. Ofre, blev der talt om, man skal tage hensyn til dem. Helt konkret er det, som Venstres forslag her indebærer, at Venstre synes, det er for slapt, hvis en indsat får lov til at komme hjem til et barns fødselsdag. Hvad synes Venstre om barnet? Mener Venstre ikke, at barnet også er offer, og at det barn også er uskyldigt, og hvorfor skal det barn straffes med Venstres forslag? Det er den ene ting.

Det andet er hyggeophold; sådan siger man. Hvis nu man får lov til at lade være med at give udgang, sådan som Venstre foreslår det, er det så ikke længere et hyggeophold at sidde i et dansk fængsel, eller hvad skal der til for at gøre det uhyggeligt i Venstres øjne?

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Hr. Peder Sass og jeg ligger alt for langt fra hinanden. Jeg synes, det er omsonst at gå ind i en retorik omkring fængselsstraf med hr. Peder Sass ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Henrik Sass.

Inge Dahl-Sørensen (V):

... undskyld hr. Henrik Sass Larsen, for det nytter intet.

Jeg er godt klar over, at i dag vil der ikke være flertal for det her forslag. Det vidste jeg udmærket godt, men jeg har lov til at prøve det af en gang imellem. Det har jo vist sig, at man trods alt har bevæget sig med hensyn til voldsdomme, så selv om man i Socialdemokratiet på det område har sagt: Nej, nej, nej, det vil vi ikke – så endte det trods alt med, at de blev hævet.

Men argumenter hjælper intet. Vi ligger for langt fra hinanden, og jeg vil lade vælgerne afgøre, hvordan det her skal se ud efter et valg.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Ligesom det kom bag på hr. Henrik Sass, kom det også bag på mig, at Venstres ordfører havde skrevet afslutningstalen hjemmefra. Jeg troede, vi var her i Folketingssalen for at diskutere og for at blive klogere og for at se, om der på en eller anden måde var nogle åbninger.

Men jeg vil godt spørge Venstres ordfører: Hvad ligger der bag de 17,9 pct., der har været af problemer i Københavns fængsler i forbindelse med udgange? Hvilke fejl er det, der er sket, siden den procentdel er så stor? Er det ny kriminalitet?

Så vil jeg også godt bede Venstres ordfører om meget præcist at sige, hvad det var, der gjorde, at Venstre kom med det her forslag. Var det ikke, fordi man fra Kriminalforsorgens side tog en undersøgelse alvorligt, der viste, at børn havde store problemer? Er det, fordi Venstre ikke ønsker, at forældre må komme og besøge deres børn på deres fødselsdag? Er det kun det, Venstre vil med det her forslag?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg synes søreme, det er en falliterklæring, at et parti, som bejler til og vistnok direkte insisterer på at ville være ledende regeringsparti, stiller sig op her og konstaterer: Vi er for langt fra hinanden, så vi har ikke flere argumenter. Kan man ikke få nogle argumenter eller bare få præciseret, hvad holdningerne er?

Vi spørger – SF's ordfører spørger også: Hvad med de børn, som ikke får lov til at få besøg af en forælder på en børnefødselsdag? Har man ikke overvejet, at man rent faktisk straffer dem? Det er den ene ting.

Og kunne man så ikke få at vide af Venstre: Hvad er forudsætningerne for, at det ikke er et hyggeophold at være i et dansk fængsel, sådan som Venstre beskriver at det er i øjeblikket? Hvad skal der til, for at det bliver uhyggeligt? Vi må have det at vide, ellers kommer vi jo ingen vegne.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg synes også ligesom hr. Henrik Sass Larsen, at det er synd for de børn, der har en kriminell far

eller mor, bestemt synes jeg det, men det skulle denne far eller mor have tænkt på noget før.

Det kan ikke være rigtigt, at straffesystemet skal være lavet på en sådan måde, at alle de, der har børn, skal hjem til deres børn, fordi det jo er synd for børnene. Det er også synd for det barn, hvis far er i udlandet i et halvt år og ikke kommer hjem til barnets fødselsdag. Det er også synd for det barn.

Så vil jeg lige til fru Anne Baastrup sige, at jeg står her med kriminalforsorgens statistik 2000, og det er rigtigt nok, at de 17,9 pct. ikke alt sammen er kriminalitet, der er begået. Det er kriminelle, der er stukket af, da de var på udgang, og ikke er kommet tilbage, og der er ny kriminalitet iblandt, det er alt mellem himmel og jord. Man forsvinder fra jordens overflade i det øjeblik, man har fået udgang, og så møder man altså ikke op til tiden.

Bl.a. er der én person, som slet ikke er kommet tilbage endnu, som befinder sig ude i vores system. Så det er alt mellem himmel og jord. Men den kender fru Anne Baastrup sikkert godt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at fru Inge Dahl-Sørensen bekræfter, at den eventuelt nye kriminalitet, der sker på baggrund af udgang, er den, som justitsministeren også oplyste i sin tale, nemlig et sted mellem 2 og 3 promille og ikke 17,9 pct. Det er det ene.

Det andet er, at jeg kan forstå, at fru Inge Dahl-Sørensen giver mig ret: Den eneste grund til, at Venstre kom med det her forslag, var, at man ikke ville acceptere, at børn fik mulighed for at se deres forældre på fødselsdage og første skoledag – ikke at forældrene skulle have mere udgang, men de måtte bare ikke have fornøjelsen af forældrene på det tidspunkt, hvor børnene selv havde brug for det.

Det er Venstres syn på børn. Hvad vil Venstre gøre, når børnene reagerer? Vil Venstre så igen komme med et nyt såkaldt humanistisk syn eller hvad?

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Sagt til fru Anne Baastrup så har vi altså den opfattelse, at får man en straf, så skal den også udstås. En straf skal være en straf, og så kan det ikke være rigtigt, at man kan have mulighed for – fordi man nu tilfældigvis har børn – at komme hjem til dem. Hvad bliver det næste?

Noget andet er, at den statistik, jeg står med her, er den samme, som justitsministeren brugte. Men det tal på 0,2 pct. ny kriminalitet, som justitsministeren brugte, var et gennemsnit for hele landet. Når jeg siger 17,9 pct. i København, så er det, fordi jeg tager det hele med; det gjorde justitsministeren ikke.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er glad for, at fru Inge Dahl-Sørensen nu har erkendt, at de 17,9 pct. ikke handlede om ny kriminalitet.

Jeg kan også forstå, at fru Inge Dahl-Sørensen – ligesom et andet parti her i Folketinget – også ønsker at straffe andre generationer end lige præcis dem, der har begået noget kriminelt.

Sådan er der så meget, sådan får man også opdelt Folketinget. Det var meget interessant at forstå, at Venstre også deler den opfattelse et andet parti har, nemlig: Kan man ikke nøjes med at straffe den, der har begået en kriminalitet, så tager man hele familien med – også børnene.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu ventede jeg lidt, for det kunne jo være, at vi på et tidspunkt fik svar på det. Man skal jo nogle gange presse ordføreren lidt, kan jeg forstå. Men det her med hyggeophold har jeg stadig ikke fået besvaret.

Venstre skriver konkret i deres beslutningsforslag, at det at opholde sig i et dansk fængsel i dag, er sådan et rent hyggeophold, hvor man får mulighed for uddannelse og alt muligt andet.

Hvad skal der til, for at det ikke er et hyggeophold? Hvilke sanktioner skal vi have indført? Hvad er det, der skal ske i disse menneskers tilværelse? Hvad er det, vi skal sanktionere med? Kunne vi få et lille svar på det?

Jeg har stadig et åbent tilbud, hvis det endelig er, om at vi også kunne arrangere et lille ophold for Venstres folketingsgruppes medlemmer. Det er man altid velkommen til.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Til forskel fra hr. Henrik Sass Larsen, har jeg været på rundtur i mange fængsler. Jeg har også talt med mange af de indsatte, og de indrømmer gerne, at det er et rart sted at være. Der er frit ophold, det koster ikke noget, det hele bliver serveret på et fad, og man kan komme hjem, når der er mulighed for det indimellem, så får man

udgang. Og der sker ikke noget, hvis man kommer for sent tilbage til det sted, hvor man sidder i fængsel, det sker der ikke noget ved. Så det er faktisk et hyggeophold, det er det, vi gerne vil ændre på, ved at de skal blive, hvor de er.

Når man har fået en straf, så har man fået en straf, og så sidder man i fængsel, til den straf er udstået, det er det, vi gerne vil have, og deri ligger forskellen mellem Socialdemokratiet og Venstre. Vi vil have strammet op på det her, og det er det, der sker efter næste valg, hvis vælgerne ellers vil.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsi-

gelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold).
Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 24. oktober 2001, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.41
